EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 19.6.2026
COM(2026) 284 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om udvekslingen af oplysninger fra strafferegistre mellem medlemsstaterne gennem det europæiske informationssystem vedrørende strafferegistre (ECRIS)

{SWD(2026) 152 final}

1. Indledning

Formålet med det europæiske informationssystem vedrørende strafferegistre (ECRIS) er at forbedre sikkerheden inden for området frihed, sikkerhed og retfærdighed i EU ved at muliggøre en effektiv udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om tidligere straffedomme afsagt af straffedomstole i EU. ECRIS blev taget i brug i april 2012. Systemet er reguleret ved Rådets rammeafgørelse 2009/315/RIA af 26. februar 2009 om tilrettelæggelsen og indholdet af udvekslinger af oplysninger fra strafferegistre mellem medlemsstaterne[1]. Rådets afgørelse 2009/316/RIA af 6. april 2009 om indførelse af det europæiske informationssystem vedrørende strafferegistre blev erstattet af direktiv (EU) 2019/884, men er fortsat bindende for Danmark og Irland[2].

Den 29. juni 2017 vedtog Kommissionen sin første statistiske rapport i henhold til artikel 7 i Rådets afgørelse 2009/316/RIA, der omfattede perioden fra april 2012 til den 31. december 2016[3]. Kommissionens anden statistiske rapport, der blev vedtaget den 21. december 2020, omfattede perioden fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2019[4].

Denne rapport[5] er Kommissionens tredje statistiske rapport om udvekslingen af oplysninger fra strafferegistre mellem medlemsstaterne gennem ECRIS. Den har til formål at belyse overensstemmelsen mellem medlemsstaternes udvekslinger og retsgrundlaget for ECRIS samt at blotlægge alle problemer med systemets effektivitet med henblik på at afhjælpe disse. Kommissionen forbeholder sig ret til at træffe passende foranstaltninger til at sikre, at medlemsstaterne opfylder deres lovmæssige forpligtelser i medfør af rammeafgørelse 2009/315/RIA.

Denne rapport er vedtaget inden idriftsættelsen af ECRIS-TCN-systemet, som vil supplere ECRIS med en effektiv mekanisme til udveksling af oplysninger om dømte tredjelandsstatsborgere[6], for at gøre status over medlemsstaternes udveksling af oplysninger inden idriftsættelsen af dette nye system.

1.1. ECRIS-statistikker

I denne rapport gives der et overblik over anvendelsen af ECRIS i femårsperioden fra den **1. januar 2020 til den 31. december 2024**. Den ledsages af arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene SWD(2026)152 ("SWD"). Nogle af statistikkerne i rapporten giver et generelt overblik over den periode på 13 år, der er gået siden ECRIS blev sat i drift i april 2012. De komparative statistiske oplysninger om alle medlemsstater og de statistiske tabeller over de enkelte medlemsstater i afsnit 3 i SWD dækker dog kun ECRIS-udvekslinger i de seneste fem år, dvs. i perioden 2020-2024. Hvor det er relevant, er statistikkerne for tidligere år blevet anvendt som referencepunkt. Rapporten omfatter også **data om udvekslinger med Det Forenede Kongerige indtil den 31. december 2020**[7].

---

1 EUT L 93 af 7.4.2009, s. 23, som ændret ved direktiv (EU) 2019/884, EUT L 151 af 7.6.2019, s. 143.

2 EUT L 93 af 7.4.2009, s. 33. Denne afgørelse bliver erstattet af direktiv (EU) 2019/884 for de medlemsstater, der er omfattet af dette direktiv – med virkning fra den 28. juni 2022.

3 COM(2017) 341 final og SWD(2017) 242 final.

4 COM(2020) 778 final og SWD(2020) 378 final.

5 På grundlag af artikel 13a, stk. 3, i rammeafgørelse 2009/315/RIA.

6 Se afsnit 2.9.

7 Det Forenede Kongerige var EU-medlemsstat indtil den 31. januar 2020, men på grundlag af artikel 127, stk. 1, i udtrædelsesaftalen fortsatte det med at udveksle oplysninger via ECRIS i overgangsperioden, som udløb den 31. december 2020. På nuværende tidspunkt udveksler Det Forenede Kongerige strafferegisteroplysninger med EU-medlemsstaterne på grundlag af handels- og samarbejdsaftalen.

Rapporten er baseret på de statistikker, som systemet automatisk genererer, og som medlemsstaterne efterfølgende fremsender til Kommissionen. Der blev sorteret i de 233 statistiske indikatorer for ECRIS for kun at offentliggøre de mest relevante og meningsfulde statistiske oplysninger. Medlemsstaterne blev ligeledes anmodet om at fremsende statistikker over antallet af domme afsagt på deres område over statsborgere fra andre medlemsstater for at sætte Kommissionen i stand til at danne sig et overblik over, hvordan underretningsproceduren anvendes. Rapporten indeholder oplysninger om domme fra alle 27 medlemsstater og Det Forenede Kongerige for 2020.

1.2. Generelle principper for ECRIS-systemet

ECRIS er baseret på en decentraliseret struktur, hvor oplysninger fra strafferegistrene bliver udvekslet elektronisk og udelukkende mellem de centrale myndigheder i medlemsstaterne.

En medlemsstat, som har afsagt dom over en borger fra en anden medlemsstat, er retligt forpligtet til hurtigst muligt at fremsende oplysninger om dommen (**underretninger om nye domme**) og eventuelle efterfølgende ajourføringer (**underretninger om ajourføringer**) via ECRIS til den pågældende medlemsstat ("medlemsstat, hvor den berørte person er statsborger").

Den medlemsstat, hvor den berørte person er statsborger, fører et centralt register over alle domme, der er afsagt af straffedomstole i andre EU-medlemsstater over medlemsstatens statsborgere, ud over domme afsagt i den pågældende medlemsstat. Den medlemsstat, hvor den berørte person er statsborger, er derefter forpligtet til at lagre og ajourføre alle de oplysninger, den modtager via ECRIS, og til at fremlægge oplysninger fra strafferegistrene (**svar på anmodninger**), når en anden medlemsstat anmoder herom (**anmodninger om oplysninger**) inden for en **kort frist på 10 eller 20 dage**[8].

1.3. Resumé

Mere end ti år efter lanceringen nåede ECRIS **en vigtig milepæl i 2022, da alle 27 medlemsstater blev fuldt sammenkoblet**, og det størst mulige antal på 702 sammenkoblinger blev etableret og stabiliseret. Dette sikrer, at strafferegisteroplysninger kan udveksles i hele EU uden tekniske hindringer.

Efter et fald forårsaget af pandemien og brexit er **omfanget af udvekslingerne igen begyndt at stige**, og det nåede op på næsten 4,8 millioner meddelelser i 2024, svarende til et gennemsnit på 400 000 pr. måned. Siden 2017 har strukturen i udvekslingerne ændret sig betydeligt – der er nu næsten fem gange så mange anmodninger om oplysninger som underretninger om domme.

Antallet af domme over statsborgere fra andre medlemsstater **faldt betydeligt** i 2020 til omkring 250 000 om året og har siden ligget på dette niveau, hvilket har ført til **færre underretninger om nye domme**. I 2024 faldt antallet af underretninger til 260 000, hvilket svarer til niveauet i 2014. **Alle medlemsstater fremsender nu underretninger om nye domme,** og mange har afviklet deres **efterslæb**, men der foretages stadig ikke underretning om alle domme, navnlig ikke af Danmark, Irland, Luxembourg, Slovakiet og Rumænien.

[8] Se afsnit 1 i SWD for en detaljeret beskrivelse af de generelle principper for udveksling af oplysninger via ECRIS.

Antallet af anmodninger om oplysninger fortsatte med at stige støt og nåede op på 1,2 millioner i 2024. I 2019 skete der et **fuldstændigt skift i anvendelsen af ECRIS,** som siden er blevet **anvendt oftere til andre formål end straffesager**. I 2024 udgjorde sådanne anmodninger **56 % af alle anmodninger** og vedrørte hovedsagelig kontrol i forbindelse med ansættelse til stillinger med kontakt med børn eller anmodninger fra enkeltpersoner, der søgte oplysninger om deres egen straffeattest.

Ikke desto mindre gør **flere medlemsstater** stadig kun **begrænset brug af ECRIS til at anmode om oplysninger fra strafferegistre**, herunder Grækenland, Bulgarien, Estland, Ungarn, Irland, Italien, Letland, Malta og Slovenien. Mens nogle medlemsstater (Belgien, Kroatien, Ungarn, Irland, Italien, Luxembourg, Slovenien og Slovakiet) anvender ECRIS **udelukkende eller næsten udelukkende med henblik på straffesager**, anmoder andre om oplysninger **næsten udelukkende til andre formål** (Tjekkiet, Cypern, Grækenland og Spanien).

I 2024 indeholdt kun 16,6 % af svarene oplysninger om tidligere domme, hvilket afspejler den stigende andel af anmodninger til andre formål end straffesager. Alligevel viste over 197 000 svar, at der forelå tidligere domme.

Besvarelsesprocenterne er forbedret betydeligt sammenlignet med 2019, idet antallet af forsinkede svar er faldet til det halve, og antallet af anmodninger, for hvilke svarfristen var udløbet, er faldet mere end fem gange. 9,7 % af svarene blev dog stadig sendt efter udløbet af den lovbestemte frist, og for 38 000 anmodninger udløb svarfristen, uden at der var modtaget svar.

På trods af den **positive udvikling i antallet af ajourføringer** (254 000 i 2024) er der stadig nogle medlemsstater, som kun fremsender få ajourføringer (Bulgarien, Grækenland, Irland og Malta) eller slet ingen (Estland og Slovenien).

Der har været en bekymrende **stigning i antallet af ubesvarede anmodninger** – 317 000 anmodninger (5,8 % af alle anmodninger) i 2020-2024 forblev ubesvaret, især fra Cypern, Bulgarien, Kroatien, Spanien og Grækenland. Den stigende tendens til at tilsidesætte forpligtelsen til at besvare anmodninger om oplysninger er alarmerende, navnlig i betragtning af de potentielt tragiske konsekvenser.

Udvekslinger vedrørende tredjelandsstatsborgere er fortsat begrænsede i antal (88 000 – 7 % af alle anmodninger), selv om de forventes at stige, når ECRIS-TCN sættes i drift i 2027.

Der er fortsat betydelige forskelle mellem medlemsstaterne **med hensyn til aktivitet og arbejdsbyrde.**

2. ECRIS-udvekslinger i tal

2.1. Sammenkoblede medlemsstater

ECRIS er et decentraliseret system, hvor alle medlemsstater bør være koblet sammen indbyrdes. En medlemsstat anses som koblet til ECRIS, hvis den udveksler oplysninger om strafferegistre med mindst én anden tilkoblet medlemsstat.

Endnu en milepæl er blevet nået i ECRIS' historie **– alle medlemsstater er nu koblet til ECRIS** og udveksler strafferegisteroplysninger **med alle andre medlemsstater**.[9]

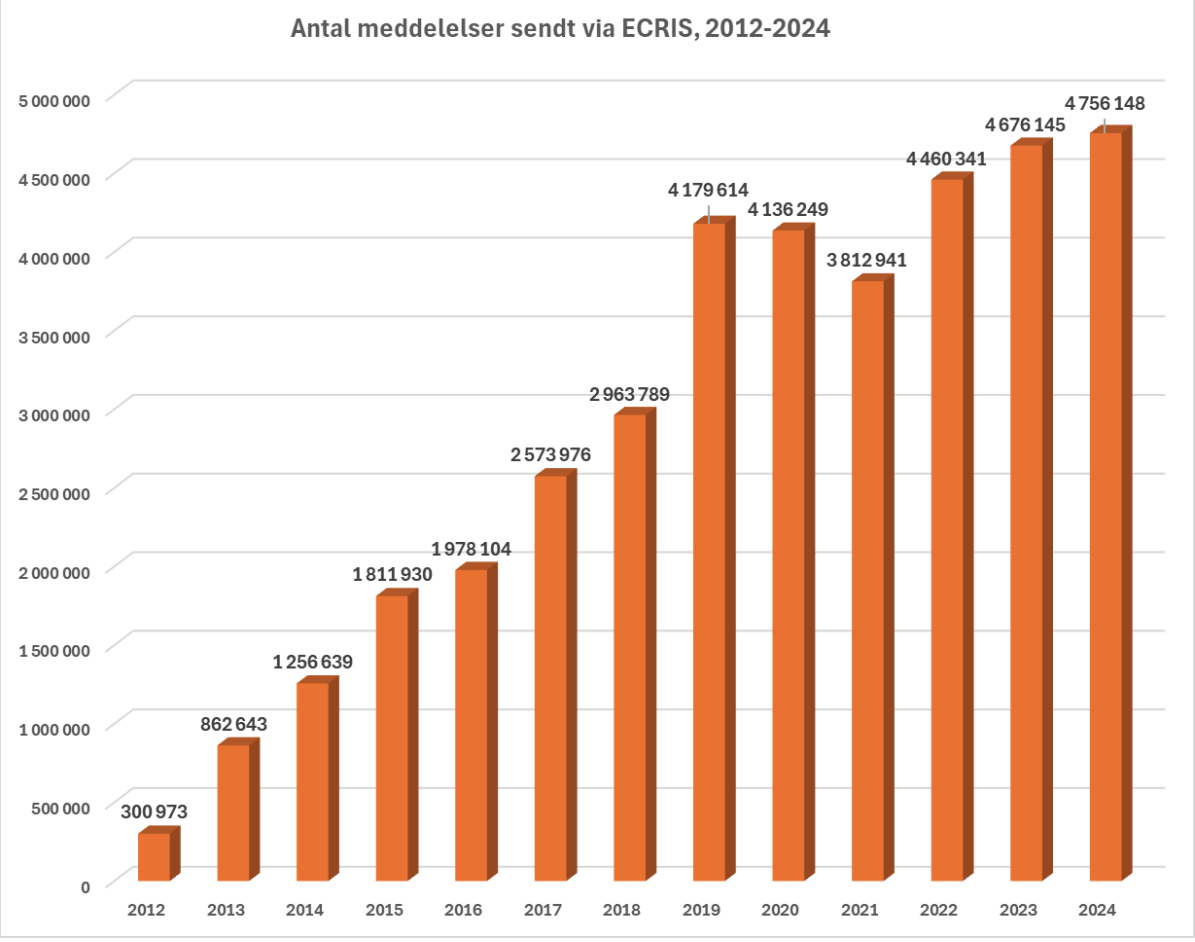
[9] Se afsnit 2.1 i SWD om historikken bag tilkoblinger til ECRIS-nettet.

ECRIS-systemet blev sat i drift i 2012 med i alt 173 sammenkoblinger – ud af muligt 702 mulige sammenkoblinger (med 27 medlemsstater). Ved udgangen af 2019 var der etableret 670 sammenkoblinger (90 % af de dengang mulige 756). Først i 2022, efter ti års drift af ECRIS, var **alle 702 mulige sammenkoblinger**[10] mellem medlemsstaterne **etableret** og har siden været stabile.

- **Alle 27 medlemsstater er tilsluttet ECRIS og udveksler strafferegisteroplysninger med alle andre medlemsstater**
  Efter ti års drift **blev endnu en milepæl** nået i ECRIS' historie **– i 2022** var **alle 702 mulige sammenkoblinger** mellem medlemsstaterne etableret og har siden været stabile.

2.2. Samlet antal udvekslede meddelelser

Diagrammet nedenfor viser væksten i det årlige antal meddelelser, der blev udvekslet mellem alle sammenkoblede medlemsstater fra april 2012, hvor ECRIS blev sat i drift, til den 31. december 2024. Det skal bemærkes, at der kun var otte måneders aktivitet i 2012. Dette antal omfatter alle typer meddelelser: underretninger, ajourføringer, anmodninger, svar, afvisninger, andre svar og udveksling af supplerende oplysninger.

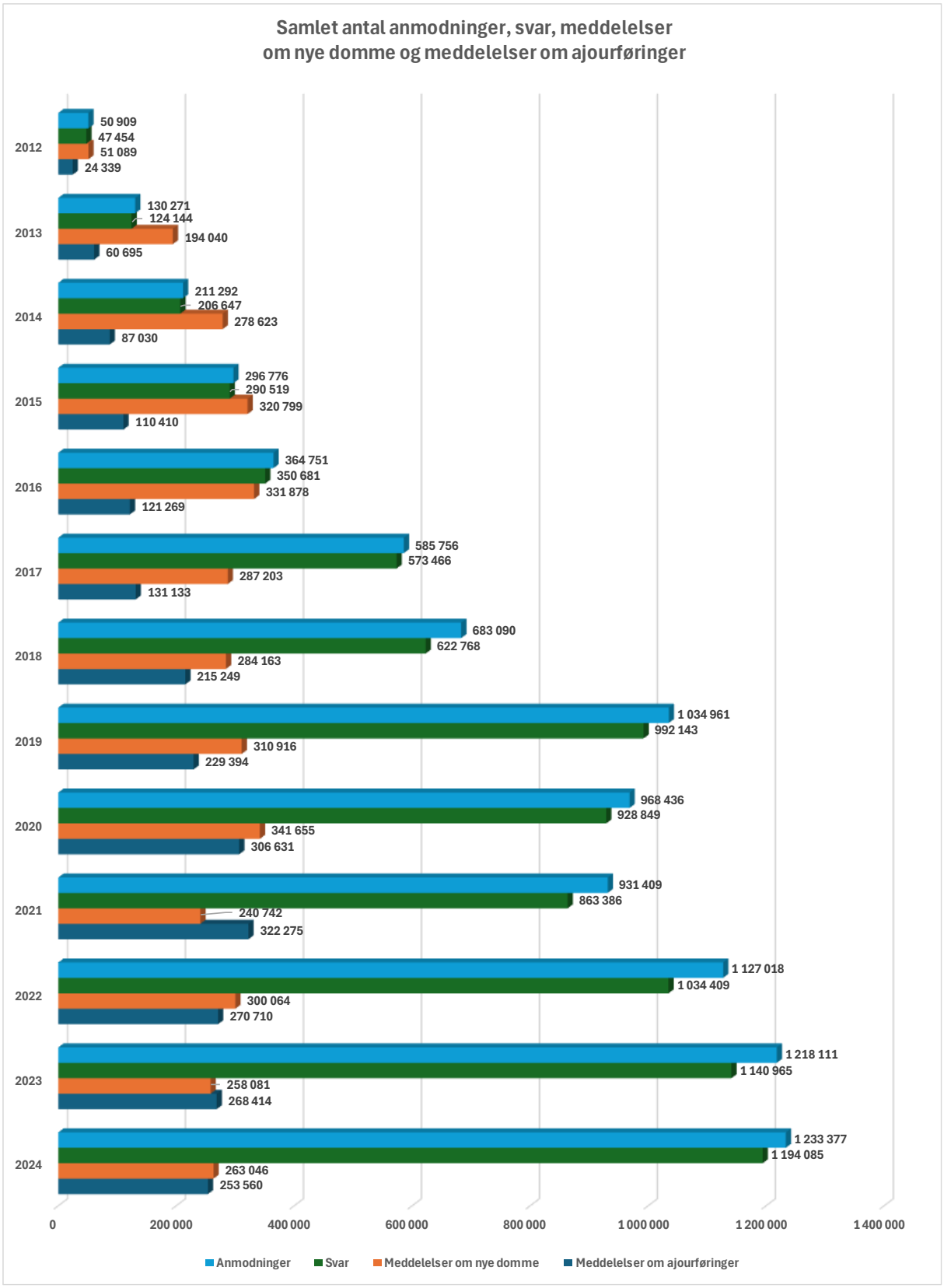

[10] Dette tal tager højde for det nuværende antal medlemsstater efter brexit, dvs. 27 (27*26).

Det årlige antal meddelelser **voksede hurtigt indtil 2019**, hvor den nåede op på næsten **4,2 millioner,** med et gennemsnit på 348 000 meddelelser pr. måned. **Pandemiperioden** og de deraf følgende rejserestriktioner medførte en **stabilisering** af dette antal **i 2020** og derefter et **kraftigt fald i 2021** til **3,8 millioner** meddelelser. Det Forenede Kongeriges udtræden af ECRIS den 1. januar 2021 bidrog også til dette fald. I 2022 begyndte antallet af meddelelser igen at stige støt og nåede næsten **4,8 millioner i 2024, hvilket svarede til et gennemsnit på 400 000 meddelelser pr. måned**.

Diagrammet nedenfor viser udviklingen i afsendte anmodninger, svar på anmodninger, underretninger om nye domme og underretninger om ajourføringer over de 13 år, hvor ECRIS har været i drift. Svar omfatter svar på anmodninger, afvisninger af anmodninger og andre svar[11].

[11] Andre svar er f.eks. svar, hvor der blev fundet flere personer, hvor den berørte person ikke var statsborger i den pågældende medlemsstat, osv.

Forholdet mellem antallet af **underretninger** om nye domme, **anmodninger** og **svar** på anmodninger har **ændret sig radikalt siden 2017**. Fra næsten samme antal i hver af disse tre kategorier i 2016, svarende til ca. 350 000 om året pr. kategori, var **antallet af anmodninger**

om oplysninger og det tilhørende **antal svar** på anmodninger tre gange højere end antallet af underretninger i 2019 og 2020 og endte med at **overstige antallet af underretninger med næsten en faktor fem i 2023 og 2024**.

I 2020 steg **antallet af underretninger** om nye domme til 340 000[12], hvorefter det faldt igen i 2021, **inden det stabiliserede sig på et ret lavt niveau** på omkring **260 000 om året ved udgangen af 2024,** svarende til niveauet for underretninger i 2014. I betragtning af det voksende net af sammenkoblinger mellem medlemsstaterne og det forhold, at færre medlemsstater sammenlignet med den foregående rapporteringsperiode havde problemer med at underrette om alle nye domme[13], tyder denne ændring på **et fald i antallet af domme** over statsborgere i andre medlemsstater.

Antallet af anmodninger om oplysninger og de tilhørende svar er derimod **steget støt – med 25 % siden 2020** – og nåede op på i alt **1,2 millioner** i hver af disse kategorier **i 2024**. Denne stigning er ikke så markant som i den foregående referenceperiode[14], hvor der skete det store skift i anvendelsen af ECRIS, idet **antallet af anmodninger til andre formål end straffesager var tre gange så højt som antallet af anmodninger vedrørende straffesager** (se afsnit 2.8 for yderligere oplysninger). Den konstante stigning i antallet af anmodninger i de 13 år, hvor ECRIS har været i drift, er også et positivt tegn på medlemsstaternes stigende bevidsthed om nødvendigheden af at anvende systemet til at anmode om oplysninger i forbindelse med straffesager for at kunne tage hensyn til tidligere domme i overensstemmelse med rammeafgørelse 2008/675/RIA[15].

- **Antallet af udvekslede meddelelser steg igen efter pandemien og nåede op på 4,8 millioner i 2024**
  Pandemiperioden, de dermed forbundne rejserestriktioner og **brexit medførte et kraftigt fald** i antallet af udvekslede meddelelser til 3,8 millioner i 2021. I 2022 begyndte antallet af meddelelser igen at stige støt og nåede næsten **4,8 millioner i 2024, hvilket svarede til et gennemsnit på 400 000 meddelelser pr. måned**. **Forholdet mellem underretninger** om domme, **anmodninger** og **svar** på anmodninger har **ændret sig radikalt siden 2017**, idet **antallet af anmodninger** om oplysninger **oversteg** antallet af **underretninger med næsten en faktor fem i 2024**.

2.3. Antal underretninger, anmodninger og svar pr. medlemsstat

Diagrammet nedenfor viser det samlede antal fremsendte anmodninger, svar på anmodninger, underretninger om nye domme og underretninger om ajourføringer pr. medlemsstat i løbet af de fem år fra 2020 til 2024[16].

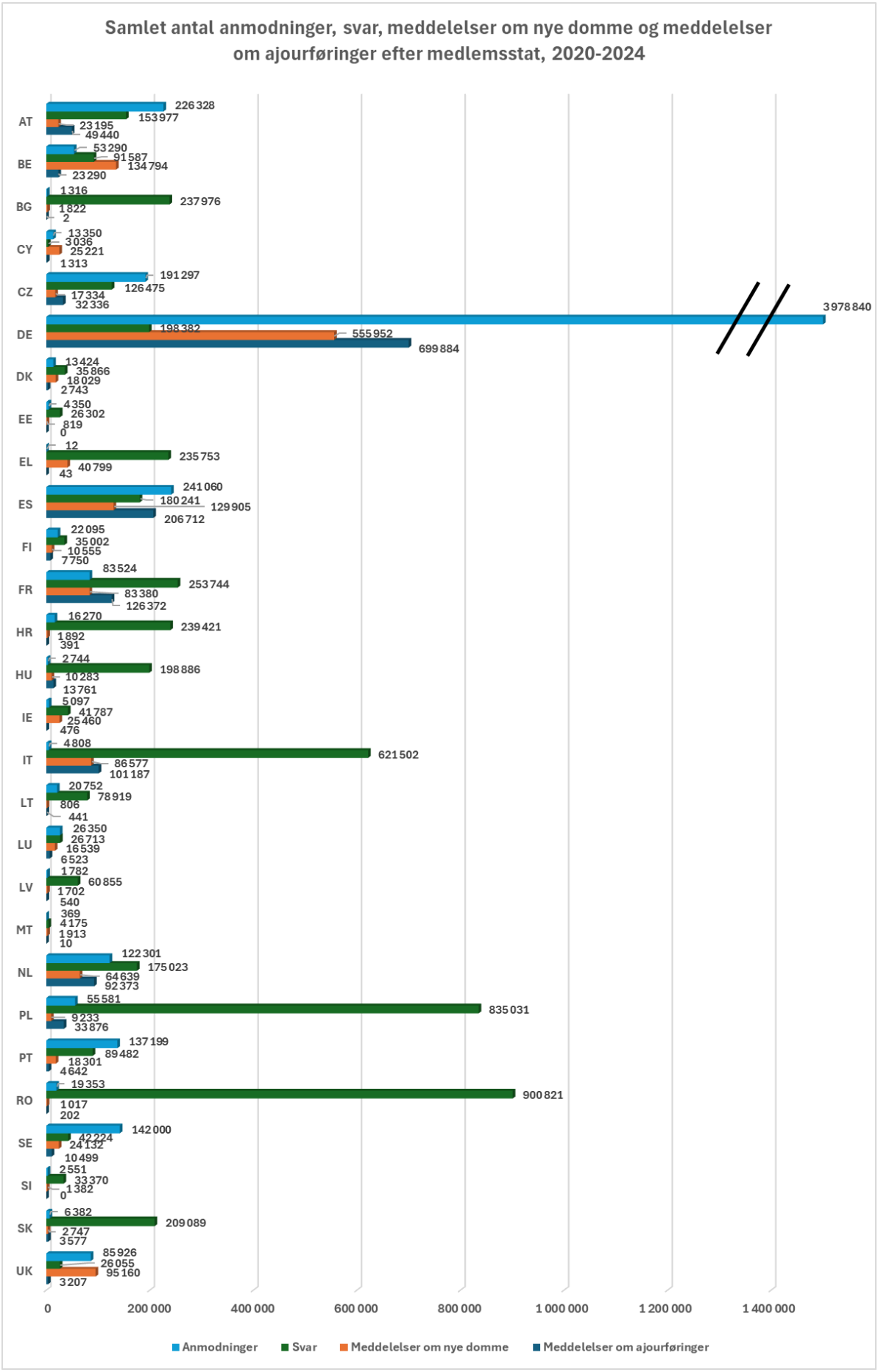
12 Denne stigning skyldtes primært, at Det Forenede Kongerige i 2020 sendte 95 000 underretninger fra et efterslæb (tre gange det sædvanlige antal underretninger, som Det Forenede Kongerige sender årligt), inden landet udtrådte af ECRIS.

13 Som anført i afsnit 2.4 nedenfor.

14 Perioden 2017-2019, som var omfattet af den anden statistiske rapport.

15 EUT L 220 af 15.8.2008, s. 32.

16 For de årlige data i denne periode, se afsnit 2.2. i SWD.

Samlet antal anmodninger, svar, meddelelser om nye domme og meddelelser om ajourføringer efter medlemsstat, 2020-2024
AT 226 328 153 977 23 195 49 440
BE 53 290 91 587 134 794 23 290
BG 1 316 237 976 1 822 2
CY 13 350 3 036 25 221 1 313
CZ 191 297 126 475 17 334 32 336
DE 3 978 840 198 382 555 952 699 884
DK 13 424 35 866 18 029 2 743
EE 4 350 26 302 819 0
EL 12 235 753 40 799 43
ES 241 060 180 241 129 905 206 712
FI 22 095 35 002 10 555 7 750
FR 83 524 253 744 83 380 126 372
HR 16 270 239 421 1 892 391
HU 2 744 198 886 10 283 13 761
IE 5 097 41 787 25 460 476
IT 4 808 621 502 86 577 101 187
LT 20 752 78 919 806 441
LU 26 350 26 713 16 539 6 523
LV 1 782 60 855 1 702 540
MT 369 4 175 1 913 10
NL 122 301 175 023 64 639 92 373
PL 55 581 835 031 9 233 33 876
PT 137 199 89 482 18 301 4 642
RO 19 353 900 821 1 017 202
SE 142 000 42 224 24 132 10 499
SI 2 551 33 370 1 382 0
SK 6 382 209 089 2 747 3 577
UK 85 926 26 055 95 160 3 207
0
200 000
400 000
600 000
800 000
1 000 000
1 200 000
1 400 000
Anmodninger
Svar
Meddelelser om nye domme
Meddelelser om ajourføringer

Som i tidligere år var de mest aktive medlemsstater med hensyn til det samlede antal af disse fire meddelelsestyper Tyskland (25 % af alle sådanne udvekslede meddelelser), Polen (4,2 %), Rumænien (4,2 %), Italien (3,7 %) og Spanien (3,5 %).

Tallene viser **betydelige forskelle mellem medlemsstaterne med hensyn til anvendelsen af ECRIS og arbejdsbyrden**. Nogle medlemsstater **anmoder om oplysninger langt flere gange, end de selv bliver anmodet om oplysninger**: Tyskland fremsendte f.eks. næsten 4 millioner anmodninger i 2020-2024, men modtog kun 198 000 anmodninger, og Sverige fremsendte 142 000 anmodninger mod 42 200 modtagne[17]. Omvendt modtager adskillige medlemsstater et **væsentligt antal anmodninger**, mens de selv fremsender færre anmodninger: f.eks. Rumænien (901 000 svar mod 19 400 fremsendte anmodninger), Polen (835 000 mod 55 600), Italien (622 000 mod 4 800)[18]. Andre medlemsstater **sender et stort antal underretninger** om nye domme til de medlemsstater, hvor de domfældte er statsborgere, samtidig med at de fremsender færre anmodninger om oplysninger, herunder Belgien (135 000 fremsendte underretninger, 53 300 fremsendte anmodninger), Italien (86 600 underretninger, 4 800 anmodninger) og Grækenland (40 800 underretninger, 12 anmodninger).

- **Væsentlige forskelle mellem medlemsstaternes ECRIS-aktiviteter og arbejdsbyrde**
  Nogle medlemsstater indgiver langt flere **anmodninger om oplysninger, end de modtager** (Tyskland, Sverige og Østrig), mens andre har en **betydelig arbejdsbyrde med at besvare disse anmodninger** (Rumænien, Polen, Italien, Frankrig, Kroatien, Bulgarien og Grækenland). For nogle medlemsstater (Belgien, Italien og Grækenland) skyldes arbejdsbyrden primært, at de sender et **stort antal underretninger** om nye domme til de medlemsstater, hvor de domfældte er statsborgere.

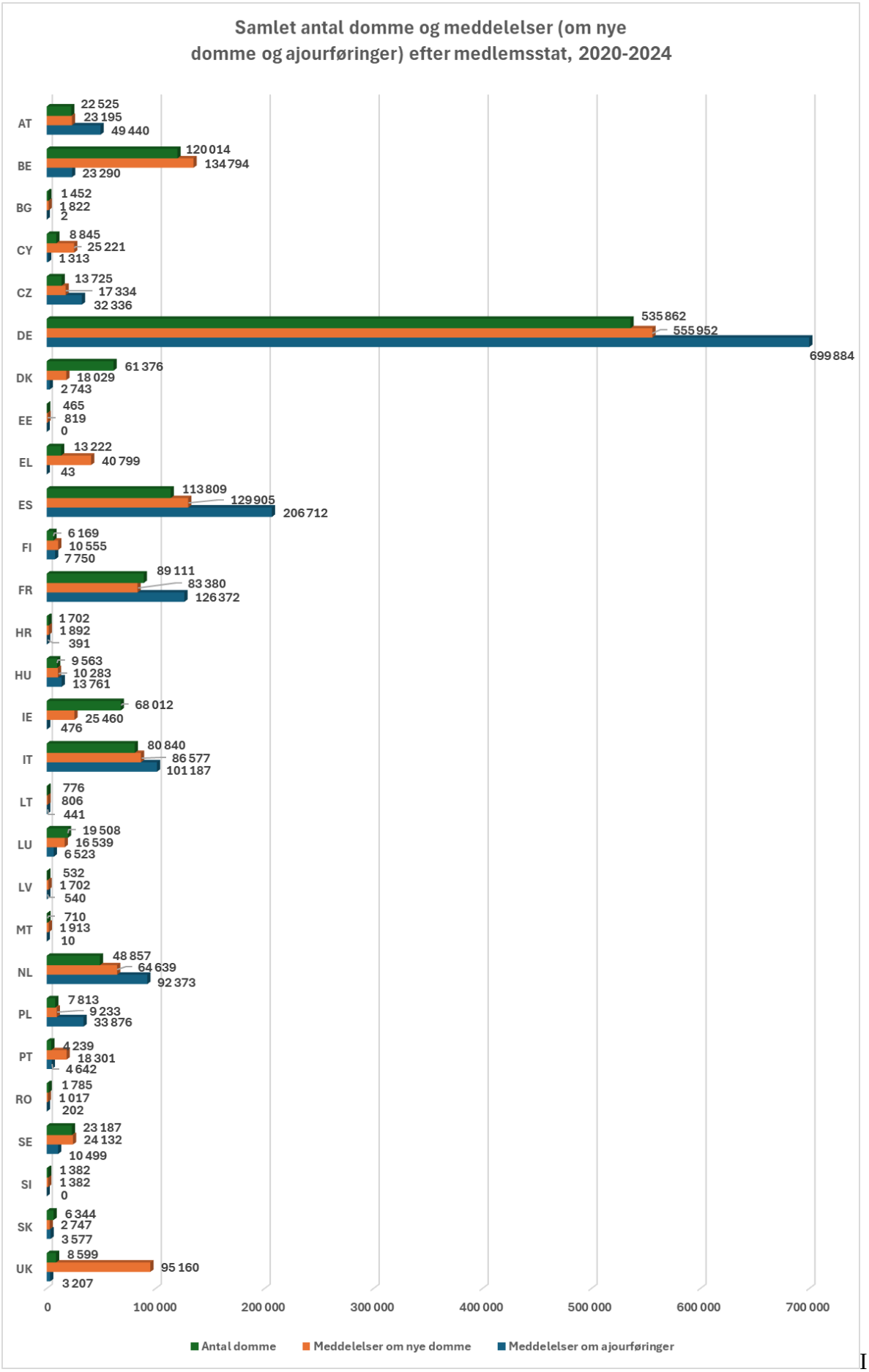
2.4. Underretninger

Diagrammet nedenfor viser det samlede antal domme over statsborgere fra andre medlemsstater, de tilsvarende underretninger om disse domme og underretninger om ajourføringer, der er fremsendt af hver medlemsstat i løbet af de fem år fra 2020 til 2024[19].

[17] Tilsvarende Østrig (226 300 fremsendte anmodninger, 154 000 modtagne anmodninger) og Tjekkiet (191 300 fremsendte, 126 500 modtagne).

[18] Tilsvarende Frankrig (254 000 svar mod 83 500 fremsendte anmodninger), Kroatien (239 400 mod 16 300), Bulgarien (238 000 mod 1 300), Grækenland (236 000 mod 12), Slovakiet (209 000 mod 6 400) og Ungarn (199 000 mod 2 700).

[19] For de årlige data i denne periode, se afsnit 2.3 i SWD.

Samlet antal domme og meddelelser (om nye domme og ajourføringer) efter medlemsstat, 2020-2024
AT 22 525 23 195 49 440
BE 120 014 134 794 23 290
BG 1 452 1 822 2
CY 8 845 25 221 1 313
CZ 13 725 17 334 32 336
DE 535 862 555 952 699 884
DK 61 376 18 029 2 743
EE 465 819 0
EL 13 222 40 799 43
ES 113 809 129 905 206 712
FI 6 169 10 555 7 750
FR 89 111 83 380 126 372
HR 1 702 1 892 391
HU 9 563 10 283 13 761
IE 68 012 25 460 476
IT 80 840 86 577 101 187
LT 776 806 441
LU 19 508 16 539 6 523
LV 532 1 702 540
MT 710 1 913 10
NL 48 857 64 639 92 373
PL 7 813 9 233 33 876
PT 4 239 18 301 4 642
RO 1 785 1 017 202
SE 23 187 24 132 10 499
SI 1 382 1 382 0
SK 6 344 2 747 3 577
UK 8 599 95 160 3 207
0
100 000
200 000
300 000
400 000
500 000
600 000
700 000
Antal domme
Meddelelser om nye domme
Meddelelser om ajourføringer

I

løbet af rapporteringsperioden blev **1 270 000 nye domme over statsborgere fra andre medlemsstater** afsagt i medlemsstaterne, hvilket svarede til et gennemsnit på **250 000 domme om året**. Antallet af domme **faldt betydeligt** i 2020 og er siden forblevet på samme niveau, hvilket har medført et **fald i antallet af underretninger** om nye domme.

I alt sendte medlemsstaterne i denne periode omkring **1,4 millioner underretninger om nye domme og 1,4 millioner underretninger om ajourføringer**.

Antallet af **fremsendte underretninger varierede betydeligt mellem medlemsstaterne** fra 556 000 underretninger om nye domme sendt af Tyskland til 800 sådanne underretninger sendt af Litauen og Estland i løbet af de fem år. Især to faktorer forklarer disse forskelle: landets størrelse og antallet af domme afsagt over statsborgere fra andre medlemsstater ("EU-borgere, som ikke er statsborgere i landet")[20].

De **mest aktive** medlemsstater, når det gælder fremsendelse af **underretninger om nye domme**, var Tyskland (40 % af alle sådanne underretninger), Belgien (9,6 %) og Spanien (9,3 %). Der er en lignende rangordning for **underretninger om ajourføringer**: Tyskland (49 %), Spanien (15 %) og Frankrig (9 %).

I rapporteringsperioden 2020-2024 **svingede de respektive andele af underretninger om nye domme og underretninger om ajourføringer omkring 50 %.** I 2024 udgjorde disse underretninger henholdsvis 51 % og 49 % mod 58 % og 42 % i referenceåret 2019. Det skal bemærkes, at ajourføringer før 2018 kun udgjorde cirka en tredjedel af alle underretninger. Den aktuelle **væsentlige stigning i antallet af ajourføringer** for mange medlemsstater kan ses som et positivt tegn på medlemsstaternes bevidsthed om, at det er vigtigt at fremsende efterfølgende ajourføringer af de oprindelige underretninger.

De respektive andele af underretninger om nye domme og underretninger om ajourføringer varierede betydeligt mellem medlemsstaterne, fra et tilfælde, hvor antallet af ajourføringer var fire gange så højt (i Polens tilfælde) eller mere end dobbelt så højt (i Østrigs og Tjekkiets tilfælde) som antallet af oprindelige underretninger, over nogenlunde lige store andele af begge kategorier af underretninger (i Italiens, Nederlandenes og Ungarns tilfælde) til, at ajourføringer udgjorde en meget lille del af alle underretninger (i Bulgariens, Cyperns, Grækenlands, Irlands, Maltas og Rumæniens tilfælde). For Tyskland, Spanien og Frankrig, som sendte det højeste samlede antal underretninger i rapporteringsperioden, udgjorde ajourføringerne henholdsvis ca. 56 %, 61 % og 60 %.

Med hensyn til de problemer, som blev konstateret i de tidligere statistiske rapporter, hvor mange medlemsstater ikke sendte nogen eller kun få underretninger om nye domme eller ajourføringer, blev **situationen væsentligt forbedret i 2020-2024, både hvad angår antallet af medlemsstater, der opfylder deres forpligtelser, og mængden af meddelte oplysninger**.

For det første sender **alle medlemsstater nu underretninger om nye domme, men nogle underretter fortsat ikke om alle de domme, der afsiges på deres område**, herunder Danmark (43 300 manglende underretninger, ingen underretning om 70 % af dommene), Irland (42 600, 63 %), Slovakiet (3 600, 57 %), Rumænien (800, 43 %) og Luxembourg (3 000, 15 %). **Som følge heraf er disse domme ikke blevet registreret i de medlemsstater, hvor de pågældende personer er statsborgere.**

---

[20] Se statistikker fra Eurostat: https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=File:Non-national_population_by_group_of_citizenship,_1_January_2024.png.

På den anden side **er der konstateret et nyt fænomen** i de fleste medlemsstater[21], nemlig fremsendelse af **et antal underretninger om nye domme, der langt overstiger det faktiske antal domme**. Dette kan skyldes, at medlemsstaterne indgiver underretninger om et **efterslæb af domme** fra tidligere år.

For det andet **sendte to medlemsstater (Estland og Slovenien) ingen ajourføringer** af tidligere underretninger, og yderligere fire medlemsstater **sendte et lavt antal** ajourføringer, nemlig Bulgarien (2), Grækenland (43), Irland (476) og Malta (10). Hvis den domfældende medlemsstat ikke fremsender ajourføringer, **medfører det, at den medlemsstat, hvor den berørte person er statsborger, behandler og videregiver upålidelige oplysninger, som ikke er ajourførte**[22].

- **Færre straffedomme i EU siden pandemien, hvilket har medført et fald i antallet af underretninger**
  Antallet af domme over statsborgere fra andre medlemsstater faldt betydeligt i 2020 fra over 320 000 i de foregående år til **250 000 domme** om året, og det er siden forblevet på dette niveau, hvilket har medført et **fald i antallet af underretninger** om nye domme. I 2024 faldt det samlede antal underretninger til **260 000**, hvilket er det antal, der blev registreret i 2014.

- **Alle medlemsstater sender underretninger om nye domme og domme fra efterslæb, men der indgives stadig ikke underretninger om alle domme**
  Sammenlignet med tidligere rapporteringsperioder **blev situationen væsentligt forbedret i 2020-2024,** og **alle medlemsstater sender nu underretninger om nye domme.** Desuden indgav de fleste medlemsstater et antal underretninger om domme, der langt oversteg det faktiske antal nye domme i denne periode, hvilket tyder på, at de har **underrettet om et efterslæb af domme** fra tidligere år.

  Nogle medlemsstater **indgiver imidlertid stadig ikke underretninger om alle de domme, der afsiges på deres område** (Danmark, Irland, Luxembourg, Slovakiet og Rumænien).

- **På trods af den positive tendens med et stigende antal ajourføringer er der stadig mange ændringer, der ikke underrettes om**
  Antallet af underretninger om ajourføringer er **steget løbende** og nåede op på **254 000 i 2024**. Ajourføringer udgjorde **halvdelen af alle fremsendte underretninger** mod 42 % i 2019. Selv om markant flere medlemsstater sender ajourføringer af tidligere underretninger, **sender nogle stadig slet ingen ajourføringer** (Estland og Slovenien) eller **kun få** (Bulgarien, Grækenland, Irland og Malta).

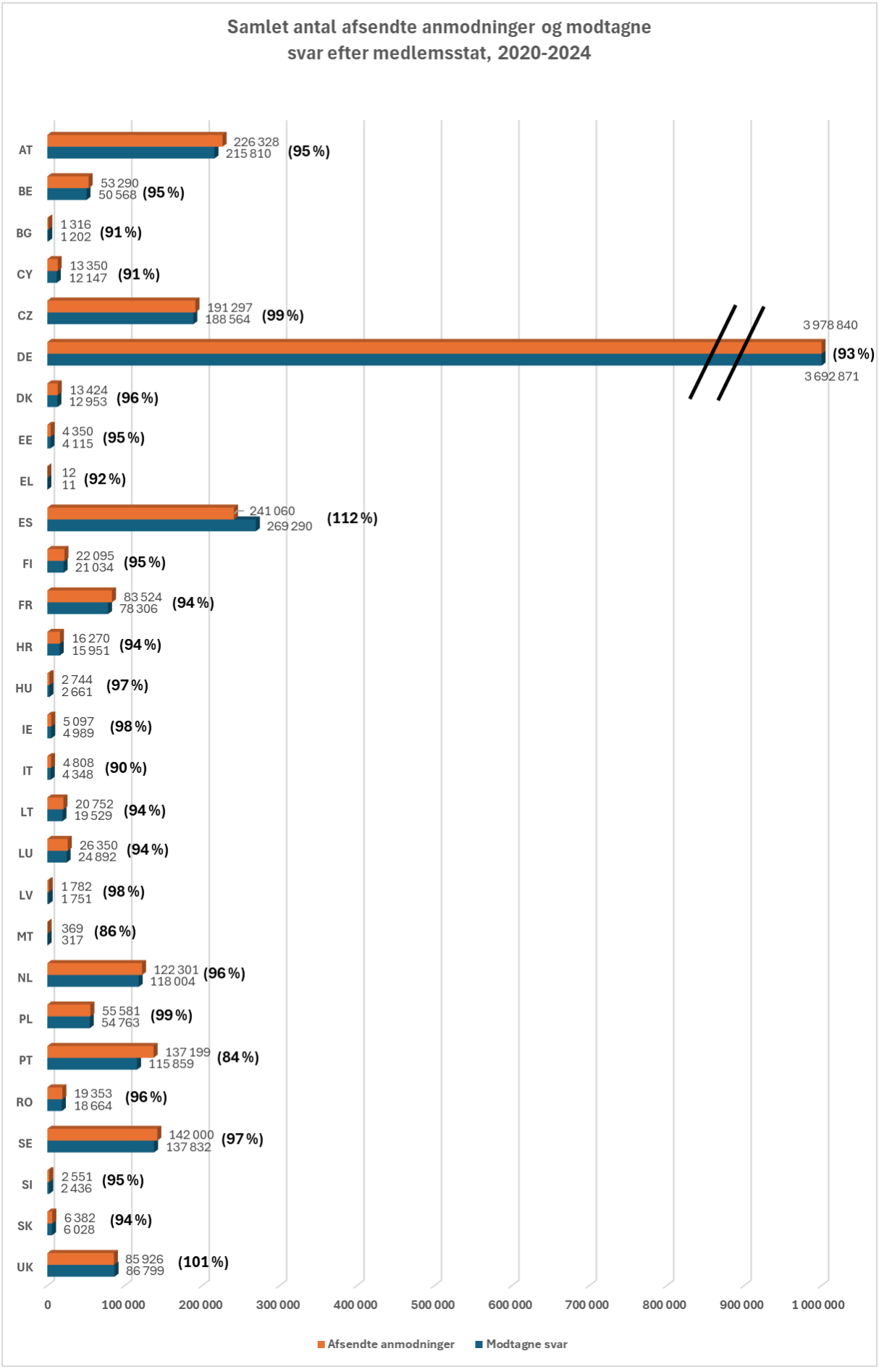
[21] Belgien, Bulgarien, Cypern, Tjekkiet, Tyskland, Estland, Grækenland, Spanien, Finland, Kroatien, Ungarn, Italien, Letland, Malta, Nederlandene, Polen, Portugal, Sverige og Det Forenede Kongerige.

[22] En detaljeret analyse af de enkelte medlemsstaters statistikker om domme og underretninger findes i SWD, afsnit 3.

2.5. Anmodninger om oplysninger

Diagrammet nedenfor sammenligner det samlede antal anmodninger om oplysninger, som hver medlemsstat sendte i 2020-2024, med antallet af modtagne svar og angiver den procentdel af anmodningerne, der blev besvaret[23].

[23] For de årlige data i denne periode, se afsnit 2.4 i SWD.

Samlet antal afsendte anmodninger og modtagne svar efter medlemsstat, 2020-2024
AT 226 328 215 810 (95 %)
BE 53 290 50 568 (95 %)
BG 1 316 1 202 (91 %)
CY 13 350 12 147 (91 %)
CZ 191 297 188 564 (99 %)
DE 3 978 840 (93 %) 3 692 871
DK 13 424 12 953 (96 %)
EE 4 350 4 115 (95 %)
EL 12 11 (92 %)
ES 241 060 269 290 (112 %)
FI 22 095 21 034 (95 %)
FR 83 524 78 306 (94 %)
HR 16 270 15 951 (94 %)
HU 2 744 2 661 (97 %)
IE 5 097 4 989 (98 %)
IT 4 808 4 348 (90 %)
LT 20 752 19 529 (94 %)
LU 26 350 24 892 (94 %)
LV 1 782 1 751 (98 %)
MT 369 317 (86 %)
NL 122 301 118 004 (96 %)
PL 55 581 54 763 (99 %)
PT 137 199 115 859 (84 %)
RO 19 353 18 664 (96 %)
SE 142 000 137 832 (97 %)
SI 2 551 2 436 (95 %)
SK 6 382 6 028 (94 %)
UK 85 926 86 799 (101 %)
0
100 000
200 000
300 000
400 000
500 000
600 000
700 000
800 000
900 000
1 000 000
Afsendte anmodninger
Modtagne svar

Der blev fremsendt næsten **5,5 millioner anmodninger om oplysninger** i perioden 2020-2024. Som nævnt i afsnit 2.2 er det årlige **antal anmodninger steget** med **25 %** siden 2020, og det nåede op på **1,2 millioner i 2024**.

Antallet af fremsendte anmodninger **varierede betydeligt mellem medlemsstaterne** fra næsten 4 millioner sendt af Tyskland til blot 12 sendt af Grækenland. De vigtigste faktorer, der forklarer denne forskel, er antallet af statsborgere fra andre medlemsstater, som er bosiddende i den pågældende medlemsstat, og den nationale lovgivning, der fastsætter krav om at fremlægge straffeattester.

Som i de foregående år var den **mest aktive** medlemsstat med hensyn til **fremsendte anmodninger Tyskland** (**73 % af alle anmodninger** i 2020-2024), efterfulgt af Spanien (4,4 %) og Østrig (4,1 %)[24]. Den mest markante stigning i antallet af anmodninger blev konstateret i Sverige og Rumænien, som i 2024 sendte fem gange så mange anmodninger som i 2019, samt i Belgien og Spanien, hvor antallet af fremsendte anmodninger næsten blev tredoblet.

På trods af den generelle stigning i antallet af anmodninger gør det problem, der blev konstateret i de tidligere statistiske rapporter, nemlig at nogle **medlemsstater næsten slet ikke sender anmodninger** (Grækenland) eller kun sender **et lille antal anmodninger** i forhold til deres antal af EU-borgere, som ikke er statsborgere i landet (Bulgarien, Estland, Ungarn, Irland, Italien, Letland, Malta og Slovenien)[25], sig stadig gældende. I 2020-2024 **faldt antallet af fremsendte anmodninger desuden markant** i Frankrig, Irland og Italien sammenlignet med referencedataene for 2019. Dette kan medføre en situation, hvor straffedomstole afsiger domme uden at have kendskab til domme afsagt i andre medlemsstater, hvilket er i strid med kravene i rammeafgørelse 2008/675/RIA. Derudover svækkes den præventive virkning af anmodninger om straffeattester til andre formål end straffesager, f.eks. ansættelse.

For yderligere analyse og en **opdeling af anmodninger til brug i straffesager og til andre formål**, se afsnit 2.8.

Ovenstående data viser også, at **ikke alle anmodninger om oplysninger bliver besvaret** (se også afsnit 2.6.). Blandt de medlemsstater, der sendte det største antal anmodninger, blev 7 % af de tyske anmodninger (286 000), 5 % af de østrigske anmodninger (10 500) og hele 15 % af de portugisiske anmodninger (21 300) ikke besvaret i rapporteringsperioden. For Spaniens vedkommende oversteg antallet af modtagne svar i denne periode derimod antallet af deres anmodninger med 11 %, hvilket kan skyldes modtagelse af et efterslæb af svar fra andre medlemsstater.

[24] Efterfulgt af Tjekkiet (3,5 % af alle fremsendte anmodninger i 2020-2024), Sverige (2,6 %), Portugal (2,5 %) og Nederlandene (2,2 %).

[25] Bulgarien sendte i alt 1 300 anmodninger i 2020-2024, mens Estland sendte 4 350, Ungarn 2 700, Irland 5 100, Italien 4 800, Letland 1 800, Malta 370 og Slovenien 2 500.

- **Anmodninger om oplysninger nåede op på 1,2 millioner efter en langsom, men stabil stigning**
  Det årlige **antal anmodninger om oplysninger** er **steget støt med 25 % siden 2020** og nåede op på **1,2 millioner i 2024**. Denne vækst har imidlertid **ikke været så markant** som i den foregående referenceperiode.

  Antallet af **fremsendte anmodninger** fortsatte med **at variere betydeligt mellem medlemsstaterne** fra 4 millioner sendt af Tyskland (73 % af alle anmodninger) til blot 12 sendt af Grækenland i den femårige rapporteringsperiode.

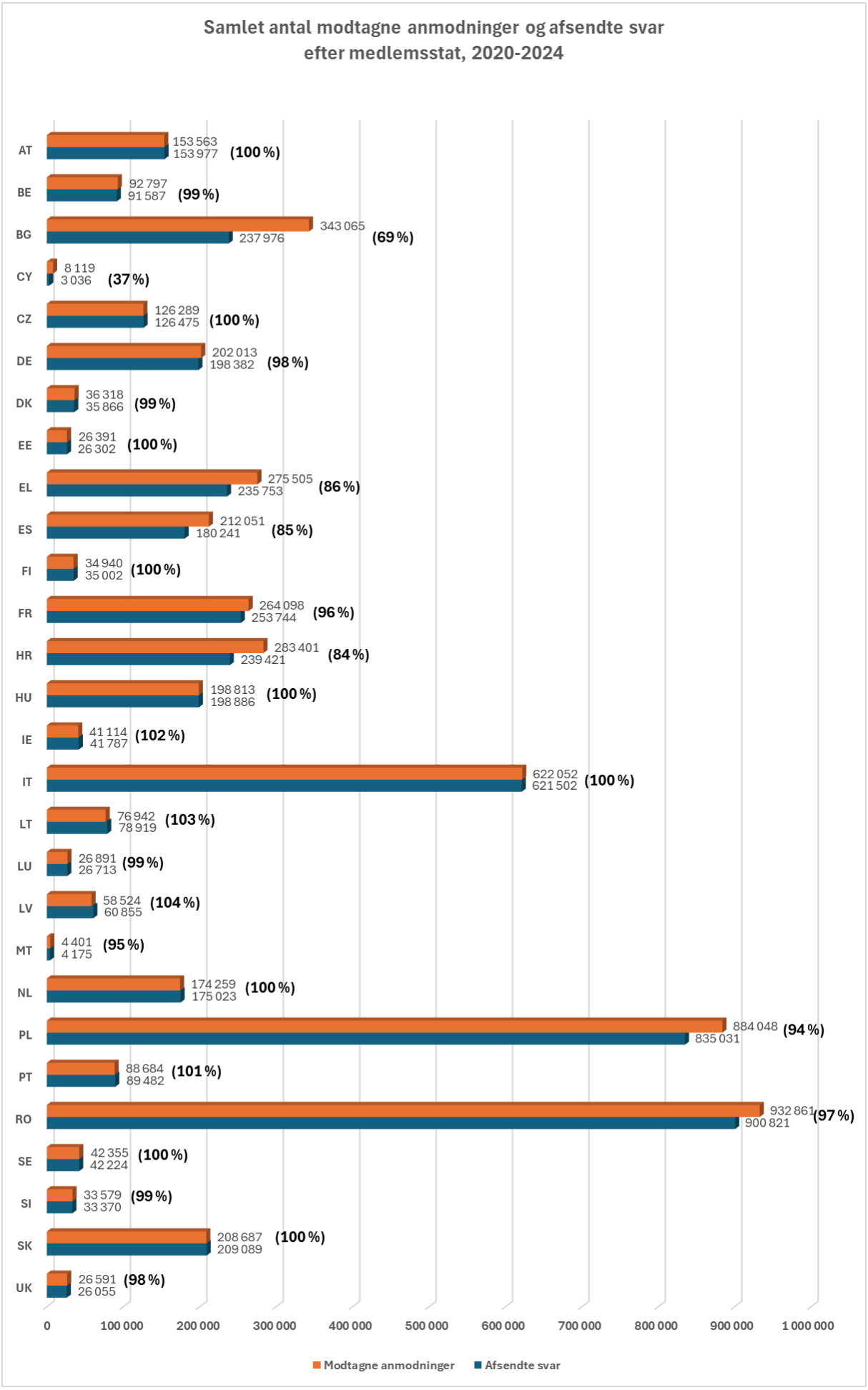
- **ECRIS anvendes stadig ikke altid til at anmode om oplysninger om tidligere domme**
  På trods af stigningen i det samlede antal anmodninger gør det problem, der blev konstateret i de tidligere statistiske rapporter, nemlig at **nogle medlemsstater næsten slet ikke sender anmodninger** (Grækenland) eller kun sender **et lille antal anmodninger** i forhold til deres antal af EU-borgere, som ikke er statsborgere i landet (**Bulgarien, Estland, Ungarn, Irland, Italien, Letland, Malta og** Slovenien), sig stadig gældende og berører **næsten de samme medlemsstater**.

  Flere medlemsstater **anvender udelukkende eller næsten udelukkende ECRIS med henblik på straffesager** (Belgien, Kroatien, Ungarn, Irland, Italien, Luxembourg, Slovenien og Slovakiet). Andre medlemsstater anmoder om oplysninger **næsten udelukkende til andre formål end straffesager** (Tjekkiet, Cypern, Grækenland og Spanien).

2.6. Svar på anmodninger

Diagrammet nedenfor viser det samlede antal svar og den procentdel af svar, som hver medlemsstat sendte i 2020-2024, sammenholdt med antallet af tilsvarende modtagne anmodninger om oplysninger[26].

[26] For de årlige data i denne periode, se afsnit 2.5 i SWD.

Samlet antal modtagne anmodninger og afsendte svar efter medlemsstat, 2020-2024
AT 153 563 153 977 (100 %)
BE 92 797 91 587 (99 %)
BG 343 065 237 976 (69 %)
CY 8 119 3 036 (37 %)
CZ 126 289 126 475 (100 %)
DE 202 013 198 382 (98 %)
DK 36 318 35 866 (99 %)
EE 26 391 26 302 (100 %)
EL 275 505 235 753 (86 %)
ES 212 051 180 241 (85 %)
FI 34 940 35 002 (100 %)
FR 264 098 253 744 (96 %)
HR 283 401 239 421 (84 %)
HU 198 813 198 886 (100 %)
IE 41 114 41 787 (102 %)
IT 622 052 621 502 (100 %)
LT 76 942 78 919 (103 %)
LU 26 891 26 713 (99 %)
LV 58 524 60 855 (104 %)
MT 4 401 4 175 (95 %)
NL 174 259 175 023 (100 %)
PL 884 048 835 031 (94 %)
PT 88 684 89 482 (101 %)
RO 932 861 900 821 (97 %)
SE 42 355 42 224 (100 %)
SI 33 579 33 370 (99 %)
SK 208 687 209 089 (100 %)
UK 26 591 26 055 (98 %)
0
100 000
200 000
300 000
400 000
500 000
600 000
700 000
800 000
900 000
1 000 000
Modtagne anmodninger
Afsendte svar

Medlemsstaterne sendte i alt næsten **5,2 millioner svar på anmodninger om oplysninger** i 2020-2024. Antallet af **modtagne anmodninger** i denne periode **varierede betydeligt mellem medlemsstaterne** fra 933 000 modtaget af Rumænien og 884 000 af Polen til 4 400 anmodninger modtaget af Malta. Især to faktorer forklarer disse forskelle: det samlede befolkningstal pr. medlemsstat og antallet af en given medlemsstats statsborgere der bor i andre medlemsstater.

De medlemsstater, som **besvarede det største antal anmodninger** i absolutte tal (dvs. ikke nødvendigvis det største antal i forhold til antallet af modtagne anmodninger) i den femårige rapporteringsperiode, var Rumænien (901 000 svar – 17,5 % af alle svar sendt gennem ECRIS), Polen (835 000 – 16 %) og Italien (621 000 – 12 %)[27].

Selv om alle medlemsstater generelt besvarer anmodninger, **forblev 317 000 anmodninger om oplysninger ubesvarede i 2020-2024**. Så mange som **en tredjedel af medlemsstaterne** sendte færre svar end det antal anmodninger, de modtog, og i gennemsnit **forblev omkring 5,8 % af anmodningerne ubesvarede mod 4,1 % i 2019 og 3,6 % i 2016.** Den **stigende tendens til at tilsidesætte forpligtelsen til at besvare anmodninger** om oplysninger er alarmerende, navnlig i betragtning af de potentielt tragiske konsekvenser.

Blandt de medlemsstater, der modtog det største antal anmodninger, undlod Bulgarien at besvare 31 % af de modtagne anmodninger (105 000), Kroatien 15,5 % (44 000), Spanien 15 % (39 800), Grækenland 14 % (39 800), Polen 5,5 % (49 000), Frankrig 4 % (10 400) og Rumænien 3,4 % (32 000). Italien, den medlemsstat, der modtog det tredjestørste antal anmodninger, formåede at besvare næsten alle disse anmodninger.

Cypern var den medlemsstat, der havde den **højeste andel af ubesvarede anmodninger** (62 % af de modtagne anmodninger). I Letland, Litauen, Irland og Portugal oversteg antallet af svar sendt i denne periode derimod antallet af modtagne anmodninger med 1-4 %, hvilket kan være et resultat af, at der blev sendt udestående svar. En detaljeret analyse af de enkelte medlemsstaters statistikker om svar på anmodninger findes i SWD, afsnit 3.

- **Stigende antal ubesvarede anmodninger om oplysninger**
  Selv om alle medlemsstater generelt besvarer anmodningerne, blev **over 317 000 anmodninger om oplysninger ikke besvaret i 2020-2024**. Dette svarer til **5,8 % af alle anmodninger** mod 4,1 % i 2019. Den stigende tendens til at tilsidesætte forpligtelsen til at besvare anmodninger om oplysninger er alarmerende, navnlig i betragtning af de potentielt tragiske konsekvenser. De medlemsstater, som undlod at besvare den højeste andel af de anmodninger, de modtog, var Cypern, Bulgarien, Kroatien, Spanien og Grækenland.

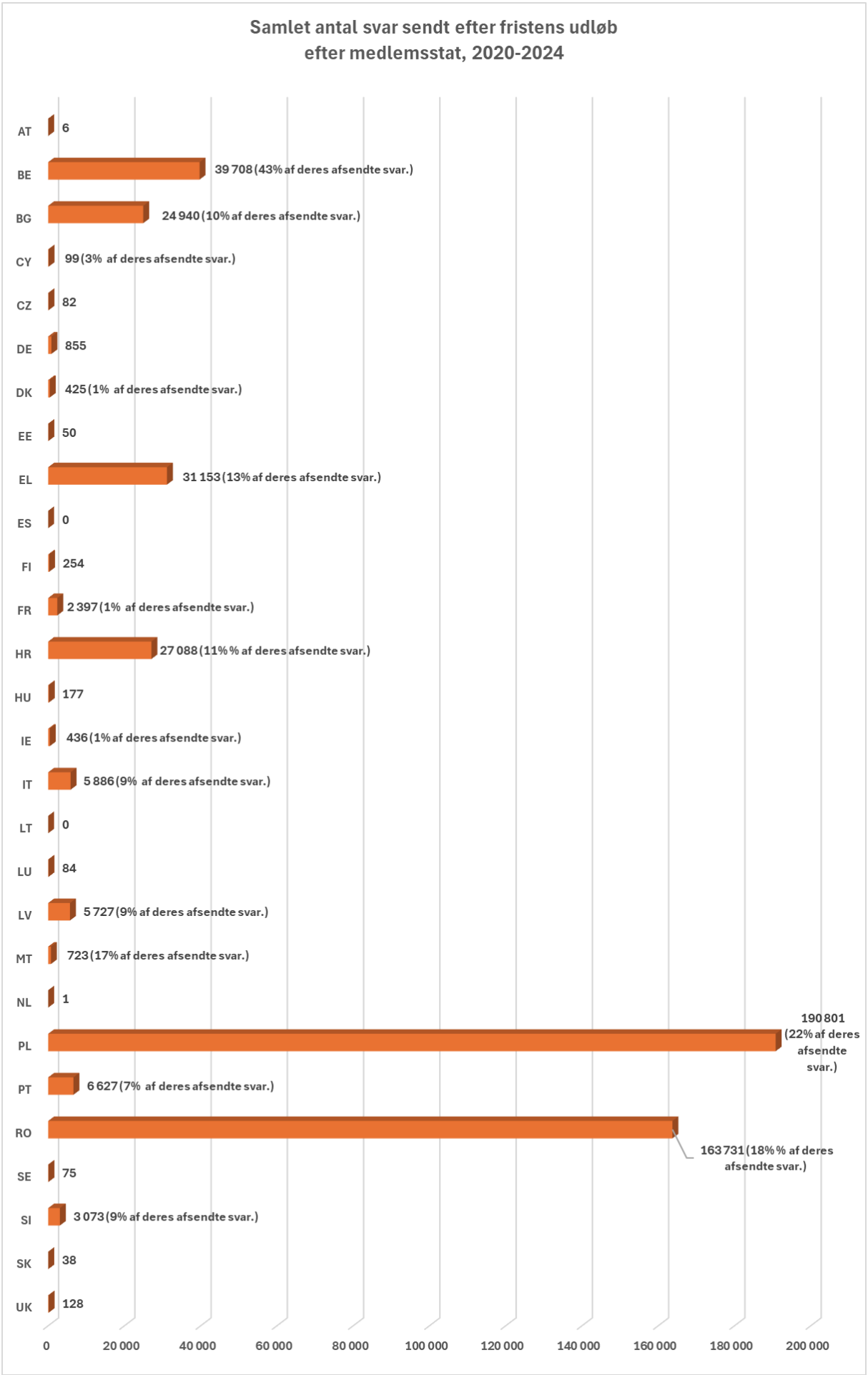
[27] Efterfulgt af flere medlemsstater, der hver tegnede sig for omkring 5 % af alle svar sendt via ECRIS: Frankrig (254 000 sendte svar), Kroatien (239 000), Bulgarien (238 000) og Grækenland (235 800).

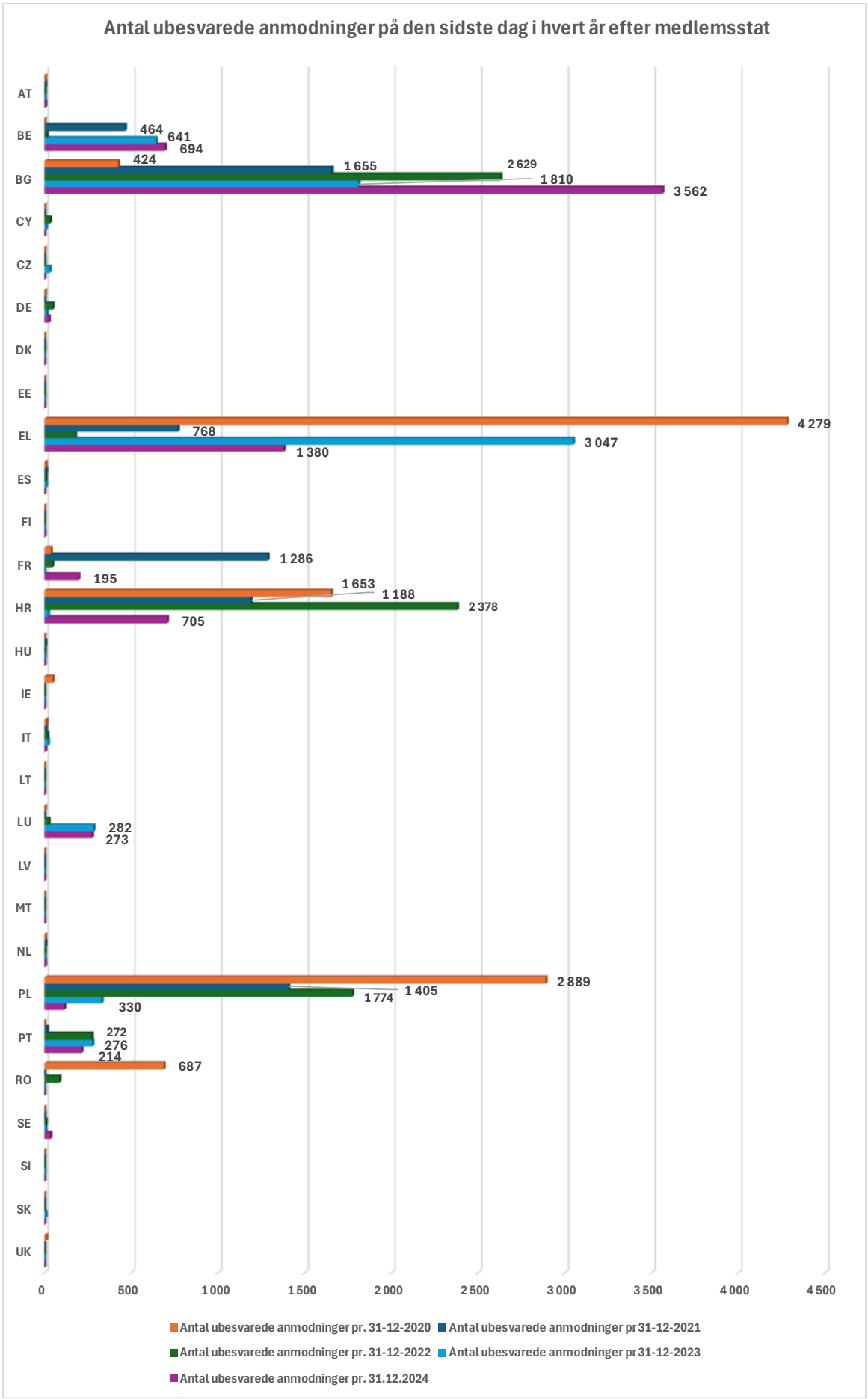
2.7. Svar afgivet efter den lovpligtige frist

Et andet tilbagevendende problem er, at anmodninger ikke besvares inden for de lovpligtige frister[28]. For alle medlemsstaterne giver diagrammerne nedenfor et overblik over det samlede antal og den procentdel af svar, der blev sendt efter de lovpligtige frister i 2020-2024, samt et overblik over anmodninger, hvor svarfristen var udløbet, registreret ved udgangen af hvert kalenderår[29].

[28] Se afsnit 1.2 ovenfor.

[29] For yderligere oplysninger, se SWD: Årlige oplysninger om svar afgivet efter den lovpligtige frist findes i afsnit 2.6, og statistikker over de enkelte medlemsstaters forsinkede svar findes i afsnit 3.

Samlet antal svar sendt efter fristens udløb
efter medlemsstat, 2020-2024
AT
6
BE
39 708 (43% af deres afsendte svar.)
BG
24 940 (10% af deres afsendte svar.)
CY
99 (3% af deres afsendte svar.)
CZ
82
DE
855
DK
425 (1% af deres afsendte svar.)
EE
50
EL
31 153 (13% af deres afsendte svar.)
ES
0
FI
254
FR
2 397 (1% af deres afsendte svar.)
HR
27 088 (11% % af deres afsendte svar.)
HU
177
IE
436 (1% af deres afsendte svar.)
IT
5 886 (9% af deres afsendte svar.)
LT
0
LU
84
LV
5 727 (9% af deres afsendte svar.)
MT
723 (17% af deres afsendte svar.)
NL
1
PL
190 801 (22% af deres afsendte svar.)
PT
6 627 (7% af deres afsendte svar.)
RO
163 731 (18% % af deres afsendte svar.)
SE
75
SI
3 073 (9% af deres afsendte svar.)
SK
38
UK
128
0
20 000
40 000
60 000
80 000
100 000
120 000
140 000
160 000
180 000
200 000

Antal ubesvarede anmodninger på den sidste dag i hvert år efter medlemsstat
AT
BE
BG
CY
CZ
DE
DK
EE
EL
ES
FI
FR
HR
HU
IE
IT
LT
LU
LV
MT
NL
PL
PT
RO
SE
SI
SK
UK
464
641
694
424
1 655
2 629
1 810
3 562
4 279
768
3 047
1 380
1 286
195
1 653
1 188
2 378
705
282
273
2 889
1 405
1 774
330
272
276
214
687
0
500
1 000
1 500
2 000
2 500
3 000
3 500
4 000
4 500
Antal ubesvarede anmodninger pr. 31-12-2020
Antal ubesvarede anmodninger pr 31-12-2021
Antal ubesvarede anmodninger pr. 31-12-2022
Antal ubesvarede anmodninger pr 31-12-2023
Antal ubesvarede anmodninger pr. 31.12.2024

Over **500 000 svar blev sendt efter den lovpligtige frist** i 2020-2024**,** hvilket svarer til **9,7 % af det samlede** antal svar, der blev sendt i denne periode. Desuden blev **38 000 anmodninger, hvor svarfristen var udløbet,** registreret, hvilket svarer til **0,7 %** af alle anmodninger.

Disse tal viser en **betydelig forbedring**, når det gælder rettidig besvarelse af anmodninger. Sammenlignet med referencedataene for 2019[30] **blev antallet af forsinkede svar halveret**, og antallet af **anmodninger, hvor fristen var udløbet, blev reduceret til under en femtedel**.

På trods af det generelle fald i antallet af svar, der ikke overholder de lovpligtige frister, gør problemet med forsinkede svar, som allerede blev konstateret i de tidligere statistiske rapporter, sig stadig gældende i flere medlemsstater. Selv om langt størstedelen af medlemsstaterne ligger under 0,5 % forsinkede svar, gør **problemerne med at overholde fristerne** sig hovedsagelig gældende i de **medlemsstater,** der **modtog et meget stort antal anmodninger om oplysninger**[31] (PL: 22 % af deres svar blev sendt for sent i 2020-2024, svarende til 190 800 forsinkede svar), RO (18 %, 163 700), EL (13 %, 31 200), HR (11 %, 27 000), BG (10 %, 24 900) og IT (9 %, 5 900)), men også flere andre medlemsstater (BE (43 %, 39 700), MT (17 %, 700), LV (9 %, 5 700), SI (9 %, 3 000) og PT (7 %, 6 600)).

Problemet med anmodninger, hvor **svarfristen var udløbet**, hvilket resulterede i enten forsinkede svar eller slet ingen svar, **var marginalt.** Det vedrørte 3,5 % af anmodningerne i Grækenland (9 600 anmodninger, hvor fristen var udløbet), 3 % af anmodningerne i Bulgarien (10 100), 2 % af anmodningerne i Kroatien (5 900), 2 % af anmodningerne i Belgien (1 800), 2 % af anmodningerne i Luxembourg (600), 1 % af anmodningerne i Polen (6 500) og 1 % af anmodningerne i Frankrig (1 600).

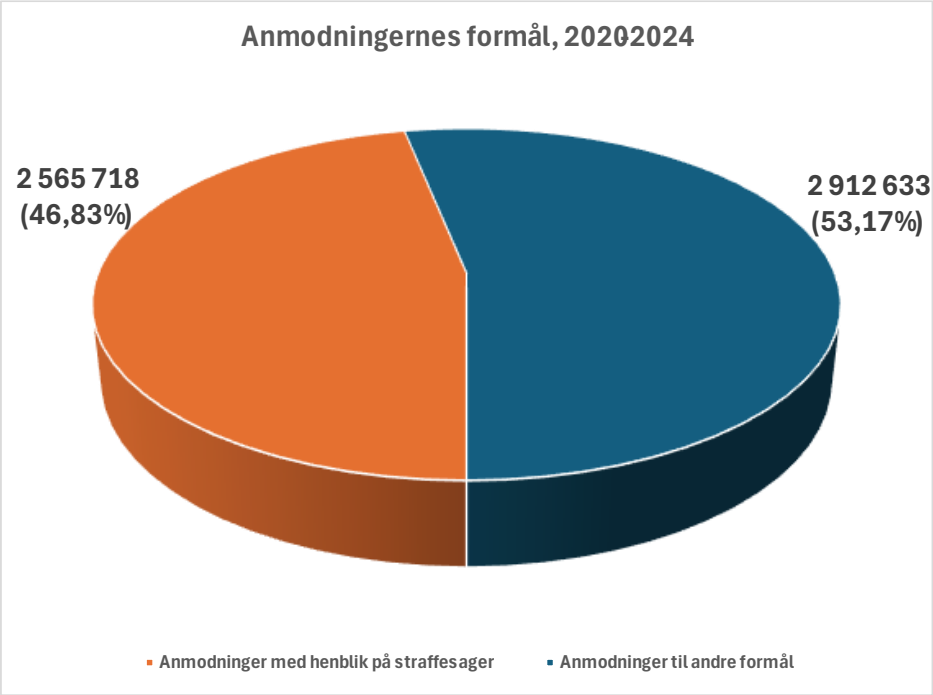
- **Betydelig forbedring i rettidig besvarelse af anmodninger**
  Sammenlignet med referencedataene for 2019 **blev antallet af forsinkede svar halveret** i perioden 2020-2024, og antallet af **anmodninger, hvor fristen for at svare var udløbet, blev reduceret til under en femtedel**. Alligevel blev **500 000 svar sendt efter den lovpligtige frist** (**9,7 %** af det samlede antal svar), og **38 000 anmodninger, hvor svarfristen var udløbet,** blev registreret (**0,7 %** af alle anmodninger).

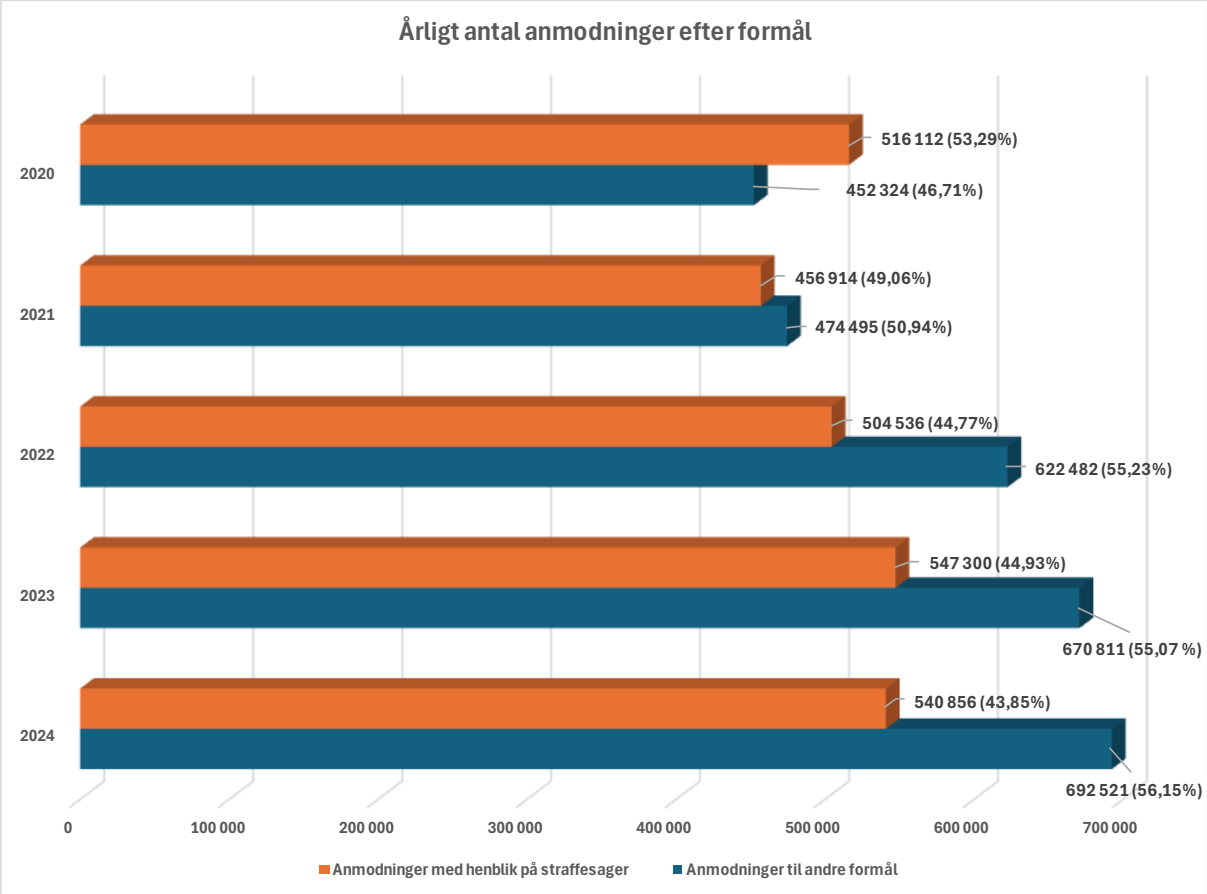
  Problemet med forsinkede svar vedrørte hovedsagelig de **medlemsstater**, som **modtog et meget stort antal anmodninger** om oplysninger (Polen, Rumænien, Grækenland, Kroatien, Bulgarien og Italien), men ikke kun disse (Belgien og Malta).

2.8. Anmodninger med henblik på straffesager og andre formål

Diagrammerne nedenfor viser de respektive andele af anmodninger med henblik på straffesager og anmodninger til andre formål i rapporteringsperioden 2020-2024 samlet og pr. år.

[30] 190 000 forsinkede svar (18,4 % af alle svar), 42 000 anmodninger, hvor svarfristen var udløbet.
[31] Med undtagelse af Frankrig.

I mange år lå andelen af anmodninger til andre formål end straffesager i gennemsnit på 20 % af alle anmodninger. Som nævnt ovenfor skete der i **2019** en **grundlæggende ændring i anvendelsen af systemet, som begyndte at blive brugt lige så ofte til andre formål end straffesager som til straffesager (50/50 %).**

Denne tendens fortsatte i de følgende år, og i **2024** udgjorde **anmodninger til andre formål end straffesager 56 % af alle anmodninger**, hvilket svarede til **692 500.** Antallet af **anmodninger med henblik på straffesager** forblev stabilt på omkring **540 000**.

Stigningen i anmodninger til andre formål end straffesager skyldes hovedsagelig den **kraftige stigning i anmodninger med henblik på rekruttering** til erhvervsmæssige eller organiserede frivillige **aktiviteter, der indebærer direkte og regelmæssig kontakt med børn**, i overensstemmelse med **direktiv 2011/93/EU**[32]. I alt blev der sendt **233 400** sådanne anmodninger i **2024**, hvilket er en betydelig stigning fra de 115 000, der blev sendt i 2019. Den anden medvirkende faktor var **næsten en fordobling af antallet af generelle anmodninger til administrative formål** sammenlignet med 2019, hvilket medførte 34 100 sådanne anmodninger i 2024. For det tredje var antallet af anmodninger vedrørende **baggrundskontrol ved ansættelse syv gange** højere i 2024 end i 2019 og udgjorde 14 000. Det **årlige antal anmodninger fra enkeltpersoner om deres egen straffeattest** har siden 2019 ligget på næsten det samme høje niveau på **380 400 anmodninger**.

Tyskland er den medlemsstat, der hovedsagelig tegner sig for stigningen i antallet af anmodninger til andre formål end straffesager, idet der blev sendt næsten **2 millioner sådanne anmodninger (68 %** af alle anmodninger til andre formål) i 2020-2024.

I 2024 blev de fleste anmodninger til andre formål end med henblik på straffesager stadig indgivet af **enkeltpersoner**, der **ønskede at få oplysninger om deres egen straffeattest**: **55 % af anmodningerne til andre formål end straffesager** og 31 % af alle fremsendte anmodninger. Andelen af anmodninger til sådanne formål faldt imidlertid fra 70 % i referenceåret 2019. Det næststørste antal anmodninger vedrørte **rekruttering i overensstemmelse med direktiv 2011/93/EU (34 %** af anmodningerne til andre formål end straffesager[33], en stigning fra 22 % i 2019). Andelen af generelle anmodninger til **administrative formål** steg fra 3,8 % af anmodningerne til andre formål end straffesager i 2019 til **5 %** i 2024 (og 3 % af alle anmodninger), hvilket var den tredjestørste andel. Antallet af anmodninger med henblik på **at opnå et andet statsborgerskab** var fire gange højere i 2024 end i 2019 og lå på fjerdepladsen med **2,5 %** (17 400). Endelig udgjorde anmodninger vedrørende **baggrundskontrol ved ansættelse 2 %** af anmodningerne til andre formål end straffesager[34].

Da anvendelsen af **formålskategorier for anmodninger** ved anmodning om oplysninger via ECRIS **varierer meget mellem medlemsstaterne**, er det ikke muligt at drage sikre konklusioner ud fra den nuværende statistik om antallet af anmodninger i hver **underkategori**. Nogle medlemsstater har en tendens til kun at anvende generelle kategorier for anmodninger, f.eks. "administrativt formål" eller "baggrundskontrol ved ansættelse", i stedet for at angive anmodningens specifikke formål.

---

32 Direktiv 2011/93/EU om bekæmpelse af seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi (EUT L 335 af 17.12.2011, s. 1).

33 19 % af alle afsendte anmodninger.

34 For flere oplysninger om antallet af anmodninger for forskellige formålskategorier i 2020-2024, se afsnit 2.7 i SWD.

Statistikken viser også, at **flere medlemsstater anvender ECRIS udelukkende eller næsten udelukkende med henblik på straffesager** (Belgien – 100 % af deres anmodninger, Ungarn og Slovenien – 99 %, Kroatien og Luxembourg – 96 %, Irland – 93 %, Italien – 91 % og Slovakiet – 86 %). Omvendt anmoder nogle medlemsstater **næsten udelukkende om oplysninger til andre formål end straffesager** (Spanien – 97 % af deres anmodninger, Grækenland – 93 %, Tjekkiet – 88 % og Cypern – 97 % af deres anmodninger i 2022 og 2024). Begge disse tendenser fører til mangel på afgørende oplysninger, hvilket kan have tragiske konsekvenser.

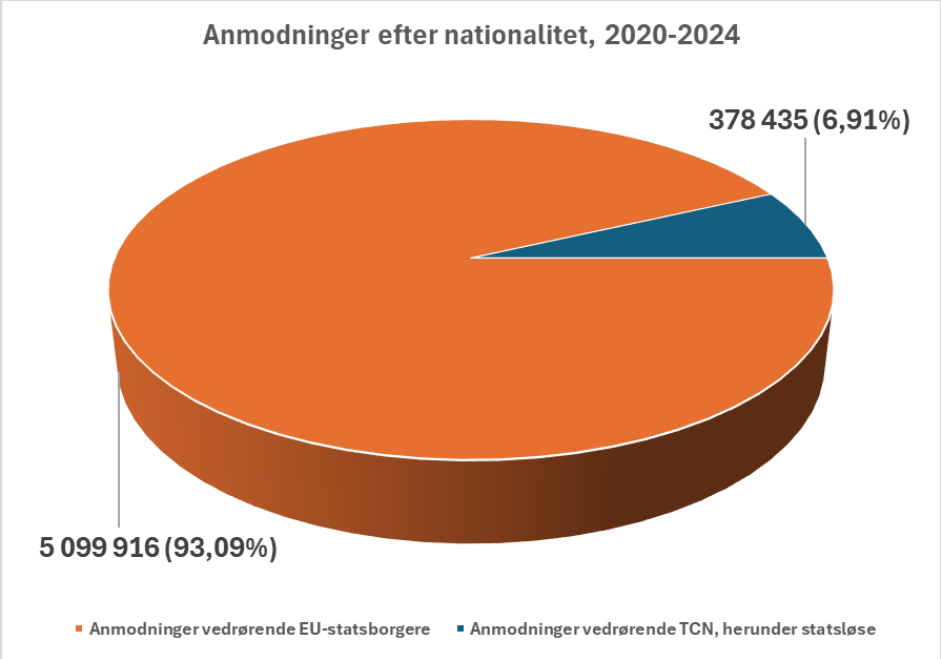
- **ECRIS anvendes hyppigere til andre formål end til straffesager!**
  En **grundlæggende ændring i anvendelsen af ECRIS** begyndte i **2019**, hvor systemet i stigende grad blev konsulteret **oftere til andre formål end straffesager** (f.eks. kontrol forud for ansættelse, anmodninger om ens egen straffeattest osv.). I 2024 nåede disse anmodninger op på **56 % af alle afsendte anmodninger, svarende til 692 500 anmodninger.**

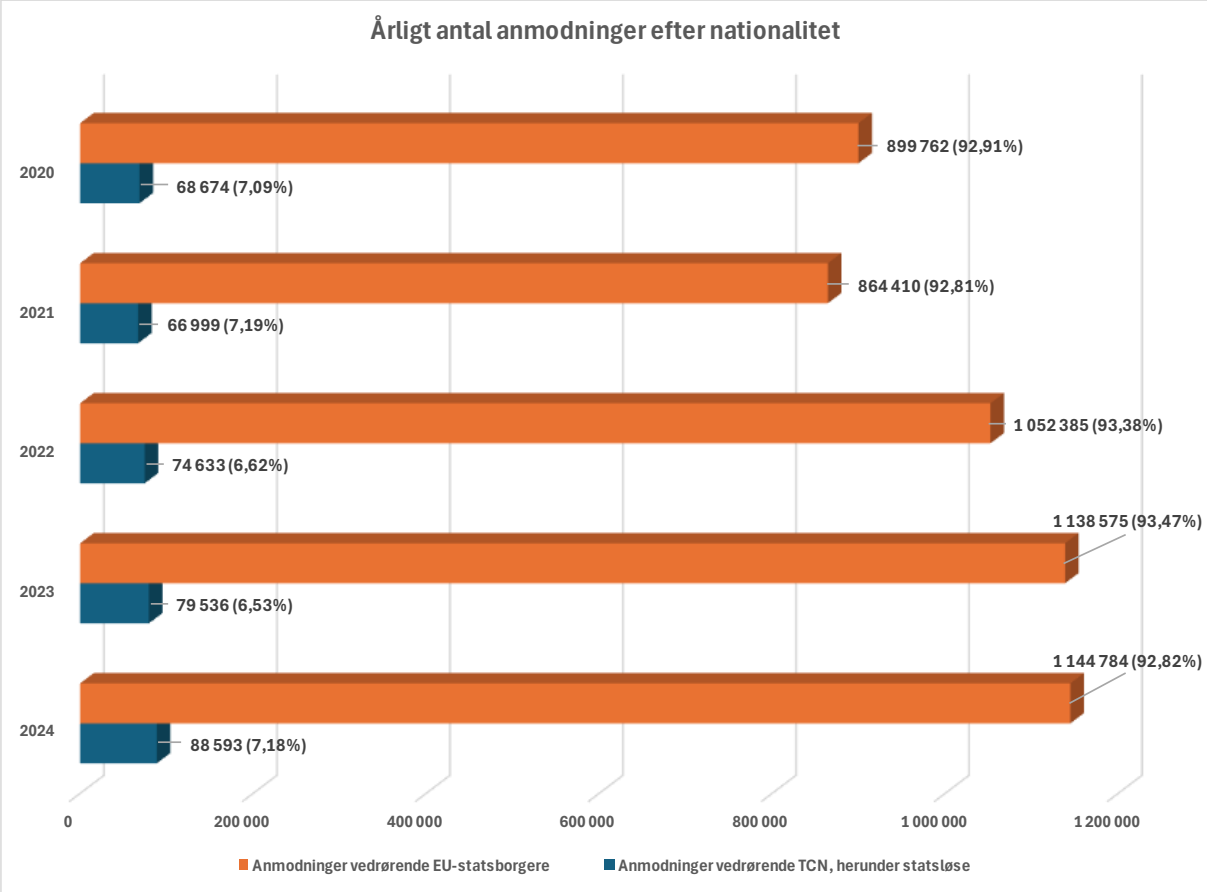
  Denne stigning skyldes hovedsagelig tre faktorer: For det første en **fordobling** i forhold til 2019 **af antallet af anmodninger med henblik på rekruttering** til **aktiviteter, der indebærer kontakt med børn**, i overensstemmelse med **direktiv 2011/93/EU** (233 400 anmodninger, svarende til 34 % af anmodningerne til andre formål end straffesager). For det andet **et stort antal anmodninger fra enkeltpersoner om oplysninger om deres egen straffeattest** (380 400 anmodninger, 55 %). For det tredje **næsten en fordobling af generelle anmodninger til administrative formål** (34 100 anmodninger, 5 %).

2.9. Anmodninger vedrørende EU-statsborgere og tredjelandsstatsborgere

Diagrammerne nedenfor viser de respektive andele af anmodninger vedrørende EU-statsborgere og anmodninger vedrørende tredjelandsstatsborgere i rapporteringsperioden 2020-2024 samlet og pr. år[35].

[35] Se også tabellen i afsnit 2.8 i SWD.

I gennemsnit vedrørte **93 %** af alle afsendte anmodninger i 2020-2024 **EU-statsborgere,** mens omkring **7 %** (378 400 anmodninger) **vedrørte tredjelandsstatsborgere**. Andelen af anmodninger vedrørende statsløse personer var ubetydelig (0,01 %, 550 anmodninger).

Selv om **andelen af anmodninger om oplysninger om tredjelandsstatsborgere** har ligget på **samme niveau** siden 2019, er det **faktiske antal sådanne anmodninger steget** støt til **88 600 i 2024.**

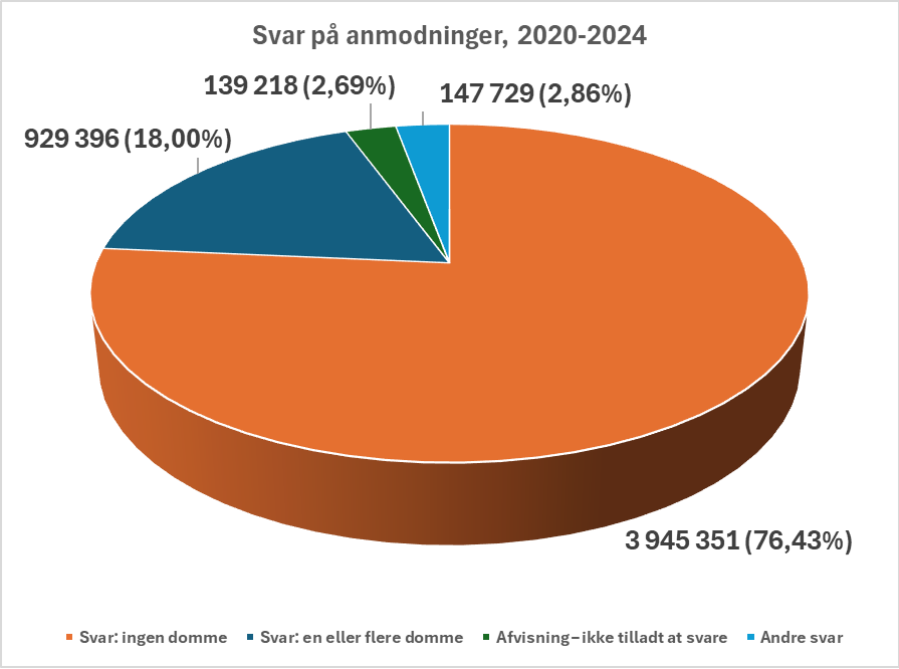
I 2019 blev supplerende lovgivning vedtaget[36], der indebar oprettelse af et dedikeret centraliseret ECRIS-TCN-system, som muliggør effektiv identifikation af de medlemsstater, der ligger inde med oplysninger fra strafferegistre om tredjelandsstatsborgere, der er dømt i EU. Når systemet er sat i drift, vil det muliggøre en mere effektiv udveksling via ECRIS af oplysninger om tredjelandsstatsborgere, hvilket forventes at føre til en betydelig stigning i antallet af anmodninger om oplysninger.

- **Det nuværende ECRIS anvendes sjældent i forbindelse med tredjelandsstatsborgere**

I 2020-2024 vedrørte i gennemsnit **93 %** af alle anmodninger **EU-statsborgere,** mens omkring **7 % vedrørte tredjelandsstatsborgere og statsløse personer**. Antallet af anmodninger om oplysninger om tredjelandsstatsborgere er **steget** støt siden 2017 til over **88 000 i 2024**. Det forventes, at idriftsættelsen af **ECRIS-TCN** vil føre til en betydelig stigning i antallet af udvekslinger vedrørende tredjelandsstatsborgere gennem ECRIS.

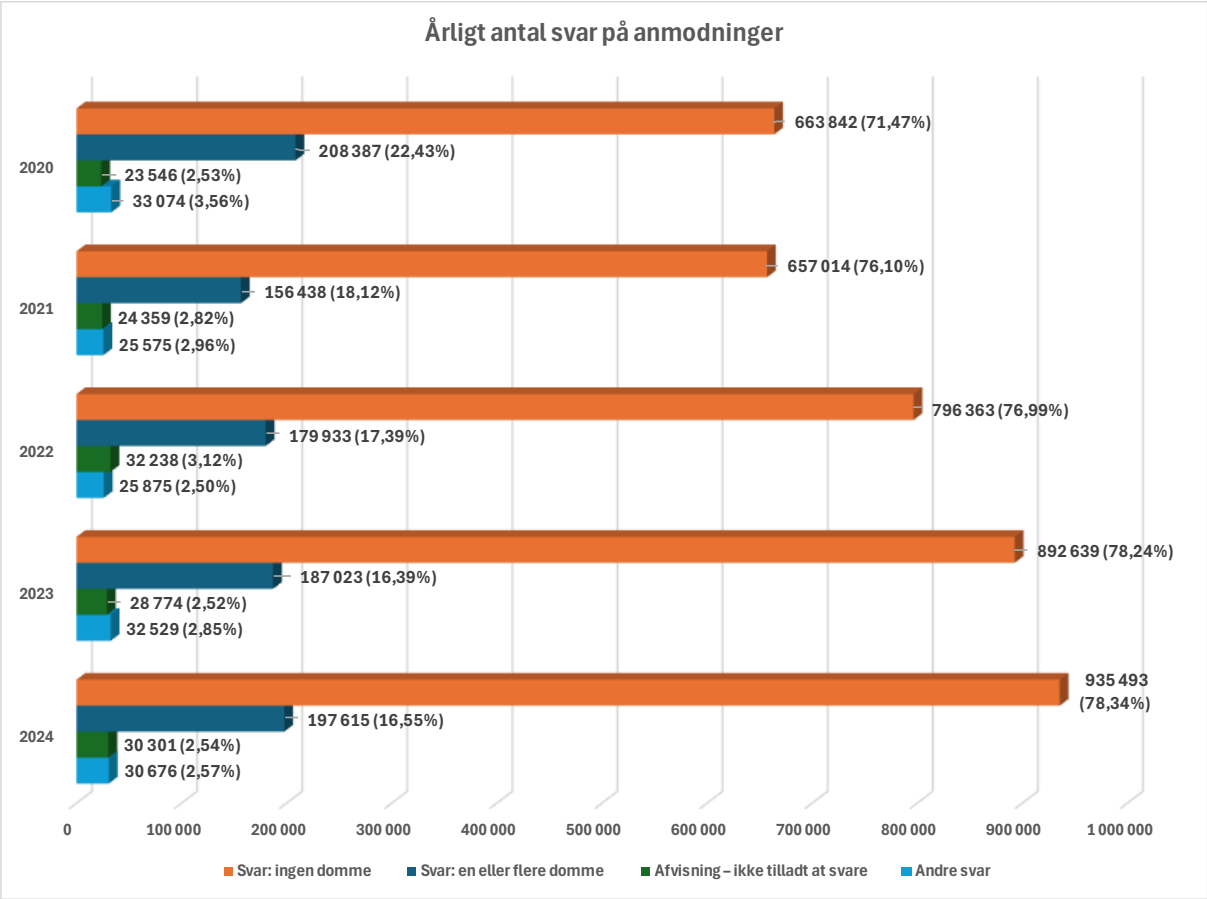
2.10. Svar med oplysninger om domme

Diagrammerne nedenfor viser de respektive andele af svar på anmodninger, der indeholder oplysninger om en eller flere domme, svar uden oplysninger om domme, afvisninger af anmodninger og andre svar i rapporteringsperioden 2020-2024 samlet og pr. år[37].

[36] Forordning 2019/816/EU om oprettelse af ECRIS-TCN (EUT L 135 af 22.5.2019, s. 1) og direktiv 2019/884/EU.

[37] Se fodnote 11. Se også tabellen i afsnit 2.9 i SWD.

I de 13 år, der er gået siden idriftsættelsen af ECRIS, har **23 % af svarene i gennemsnit indeholdt oplysninger om tidligere domme.** Det betyder, at den berørte **person i et ud af fire tilfælde allerede var dømt en eller flere gange**, hvilket beviser ECRIS' værdi som et instrument til indhentning af oplysninger fra strafferegistre.

I flere år lå denne andel stabilt på omkring 30 %, hvorefter den **pludselig faldt i 2019 til 19 % og derefter til 16,6 % i 2024**, samtidig med at der var en kraftig vækst i antallet af anmodninger til andre formål end straffesager. Det er et **positivt tegn**, at flertallet af de personer, der er genstand for anmodninger om oplysninger, bl.a. til kontrol i forbindelse med ansættelse, indhentning af licens samt forvaltninger og administrative formål, ikke tidligere er dømt.

I **2024** nåede antallet af **svar med oplysninger om domme op på 197 600** ud af alle anmodninger om oplysninger (en stigning fra 188 000 i 2019). Svar uden oplysninger om domme udgjorde 78 % af alle svar, mens andre svar og afvisninger af anmodninger udgjorde 5 % i alt.

- **Kun 16,6 % af svarene viste, at der forelå tidligere domme**
  I de 13 år, der er gået siden idriftsættelsen af ECRIS, modtog **23 % af anmodningerne om oplysninger i gennemsnit svar, der indeholdt oplysninger om tidligere domme** vedrørende den berørte person. Med den kraftige stigning siden 2019 i antallet af anmodninger til andre formål end straffesager, hvor de berørte personer normalt ikke tidligere er blevet dømt, **er denne procentdel fortsat faldet og nåede 16,6 % i 2024**. Alligevel indeholdt over **197 000 svar** det pågældende år oplysninger om tidligere domme.